

"Un Déu que no busca ser servit pels homes sinó servir-los"

Dv, 2/11/2018 per Josep Lluell
[Les homilies a Sant Felip Neri](#)

Diumenge XXXI de durant l'any. Cicle B

Barcelona, 4 de novembre de 2018

Què ens diu la Història?

Ens diu que cada religió va elaborar la seva imatge de Déu a partir de la cultura en la que neix.

Això és el que ha passat amb el cristianisme, que durant mil·lennis ha enfonsat les seves arrels en una societat patriarcal i monàrquica fortament jerarquitzada.

No és doncs gens estrany en aquesta cultura invocar déu com a Sobirà, Jutge, Senyor i Rei.

Però és evident que avui aquest Déu ha deixar d'atraure els cors. Ja no fascina ni atemoritza. Cada cop creix més la indiferència.

Em pregunto quina ressonància pot tenir en la consciència de la majoria aquest "Déu totpoderós i etern" que es va repetint en les pregàries litúrgiques.

No és cap despropòsit pensar - i desitjar! - que el cristianisme dels propers segles evolucionarà cap a uns models més propis i adients per a expressar la fe en un Déu Amor.

¿Per què no es descobrirà en el Déu cristià un Déu

-amic de la vida

-Pare i Mare de tots

-un Déu amant

-enamorat de cada ser

-servidor humil de les seves criatures?

Segur que es creurà en un Déu

-que estima el cor

-que impulsa la vida

-que allibera de les pors

-que desvetlla la responsabilitat

-que vol ja des d'ara la pau i la felicitat per a tots.

¿Per què no creure en un Déu prou gran que no cap en cap religió ni en cap església?

El Déu que pateix a on es pateix,

El Déu que acompanya dia a dia.

El Déu que, lluny de provocar angoixa davant la mort, abraçarà cada persona mentre agonitza, guiant-la cap a la vida eterna.

Tal vegada, aleshores, molts descobriran que aquest déu està ja anunciat per Crist, que ens revela un Déu que no busca ser servit pels homes sinó servir-los (Mc 10,44)

Un Déu que estima bons i dolents.

Un Déu que fa sortir el sol i ploure per a tots (Mt. 5,45)

Un Déu així, sí que és capaç d'atraure i d' enamorar!